

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@ork.police.hu

Szám: 105/962- /2010. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva, Panaszosok budapesti lakosok által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során - figyelemmel az Rtv. 93/ A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 20/2008. (VI. 25.) számú állásfoglalásának megállapításaira - a rendőri intézkedés elleni panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján - figyelemmel a Közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. tv. (a továbbiakban: Ket.) 109. § (2) bekezdésére - fellebbezésnek helye nincs, az ellen közvetlen bírósági felülvizsgálatnak van helye. A keresetlevelet jelen határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani a Fővárosi Bírósághoz a Ket. 109. § (1) bekezdése, valamint a Polgári Perrendtartásról szóló 1954. évi III. törvény (Pp.) 326. § (7) bekezdése alapján.

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Panaszos
- 3) Független Rendészeti Panasztestület
- 4) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője

INDOKOLÁS

I.

Panaszosok 2008. február 1-jén 20.15 és 20.35 közötti időben a Budapest, IV. kerület Árpád u. 88. számú épület előtti területen tartózkodtak. A közelben igazoltatást végrehajtó rendőrök szolgálati gépjárműve a buszmegállóban állt. Az intézkedés befejezésekor a rendőröknek egy ott várakozó állampolgár jelezte, hogy két személy a szolgálati járművet fényképezi és körbejárja, ezért a rendőrök a Panaszosok mellé hajtottak és kérdőre vonták őket. Miután a kérdésre azt a választ kapták, hogy semmi közük hozzá, és miért válaszolnának a rendőröknek, kiszálltak az autóból és igazoltatták Panaszosokat.

A panasz az alábbiakat sérelmezi a rendőri intézkedéssel kapcsolatban:

- megítélésük szerint a rendőrök, azért intézkedtek velük szemben, mert lefényképezték a szolgálati járművüket;
- sérelmezték, hogy a rendőr az intézkedés megkezdésekor elmulasztotta a tisztelgést és a napszaknak megfelelő köszönést, valamint többször megjegyzést tett a fényképfelvételek készítése miatt;
- amikor megkérdezték a rendőröktől, hogy miért igazoltatták őket a rendőrök azt közölték, hogy ha visszaélnének a fényképfelvételekkel akkor dokumentálva legyen az, hogy ezt ők észlelték. Ezt a választ nem tartották kielégítőnek a panaszosok.

Az országos rendőrfőkapitány 23885/1/2008. RP. számon 2008. július 16-án a panaszt elutasította, mellyel kapcsolatban a Fővárosi Bíróság felülvizsgálati eljárás során a hatóságot 2010. március 2-án hozott 20.K.33.391/2008/12. számú ítéletében új eljárásra kötelezte. Az új eljárás során a Fővárosi Bíróság ítéletében a hatóság számára feladatul szabta a tényállás megfelelő feltárását. A tényállás tisztázására fogatosítandó eljárási cselekmények során a hatóság tanúként meghallgatta a panaszolt rendőri intézkedésben részt vevő rendőröket. Mivel a lefolytatandó bizonyítási eljárásra az Rtv. 93/A (7) bekezdésében biztosított 15 napos ügyintézési határidő nem elegendő, ezért a Ket. 33. § (7) bekezdése alapján a határidő 2010. augusztus 13-ig történő meghosszabbításáról az országos rendőrfőkapitány 2010. július 14-én végzést hozott.

II.

A megismételt eljárás során – a Fővárosi Bíróság 20.K.33.391/2008/12. számú ítélete alapján – szükségessé vált a tényállás megfelelő tisztázása. Az ítélet indokolása szerint az új eljárás során megállapított tényállásból a hatóságnak a megfelelő következtetést kell levonnia, jelesül a rendőrök a panaszosokkal szemben bűnüldözési célból intézkedtek-e, vagy pedig azért, mert fényképfelvételeket készítettek a rendőrök intézkedéseiről.

A rendelkezésre álló rendőrségi okiratokból a következők állapíthatók meg.

Az intézkedésről készült jelentés szerint a panaszosok igazoltatását megelőzően a

rendőrök intézkedéseket fogantatosítottak, mivel 20 óra 10 perckor a rádióforgalmazáson keresztül a tudomásukra jutott, hogy a Budapest, IV. ker. Árpád fejedelem úti iskolában lopás történt. A forgalmazáskor az Árpád úton haladtak és észlelték, hogy az iskola felől egy nagyobb, fiatalokból álló csoport sétált az Árpád út irányába. E csoport tagjai, amikor meglátták a rendőrautót, szétváltak. A rendőrök ezt észelve álltak meg a buszmegállóban és kezdték meg az igazoltatást a csoport egy részével szemben. Ezen intézkedésüket követően, egy ott tartózkodó állampolgár felhívására kezdték meg a panaszosok igazoltatását.

A megismételt eljárás során megtörtént a két intézkedő rendőr tanúkénti meghallgatása, melynek során egyöntetűen úgy nyilatkoztak, hogy a helyszínre azért érkeztek ki és a járművet azért állították meg a buszmegállóban, mert a közeli iskolában lopás történt. A buszmegállóban igazoltatták azokat a személyeket, akik szétváltak a rendőrautó láttán, majd ezt követően egy állampolgár jelezte nekik, hogy két személy a szolgálati jármű környékén gyanúsán viselkedik. Mindkét rendőr az intézkedés megkezdéséről úgy nyilatkozott, hogy a két gyanúsán viselkedő személlyel kapcsolatban tisztázni akarták a körülményeket, miszerint a szolgálati járművet körbejárták, arról fényképfelvételeket készítettek, valamint ezt megelőzően az intézkedésről is fényképfelvételeket készítettek, az igazoltatott személyekkel beszélgettek, összességében gyanúsán viselkedtek.

Döntésem alapjául az alábbi tényállást fogadtam el:

A Panaszosok 2008. február 1-jén 20.15 és 20.35 közötti időben a Budapest, IV. kerület Árpád u. 88. számú épület előtti területen tartózkodtak. A közelben igazoltatást végrehajtó rendőrök szolgálati gépjárműve a buszmegállóban várakozott. Amikor a két rendőr az intézkedést befejezte egy, a buszmegállóban tartózkodó állampolgár felhívta a figyelmüket arra, hogy két személy az igazoltatás alatt körbejárta a szolgálati járművet, valamint a korábban igazoltatott személyekkel beszélgetett. Ezt követően a szolgálati járművel a két megjelölt személy mellé hajtottak és a nyitott ablakon át, a napszaknak megfelelő köszönést követően kérdőre vonták őket. Miután a kérdésre azt a választ kapták, hogy semmi közük hozzá, és miért válaszolnának a rendőröknek, kiszálltak az autóból és igazoltatták a panaszosokat. Személyazonosságuk megállapítását, valamint az adatok rögzítését követően a rendőrök közölték azt, hogy az intézkedésről jelentés fog készülni. Az egyik panaszosnál egy fényképezőgép volt, amellyel a szolgálati járműről és az intézkedésről fényképeket készített. E körülmény miatt a rendőrök közölték velük, hogy nem járulnak hozzá ahhoz, hogy a fényképek és az intézkedések tartalma nyilvánosan bármilyen módon közlésre kerüljön. A Panaszosok mindvégig arrogánsan viselkedtek és a Budapesti Rendőrfőkapitánnyal való ismeretségre hivatkozva fenyegetőztek.

A Rendőrség az Rtv. felhatalmazása alapján védi a közbiztonságot és a közrendet, őrzi az államhatárt, ellenőrzi a határforgalmat és fenntartja az államhatár rendjét. "A rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani." (Rtv. 29. § (1) bekezdés). Az itt felsorolt célok közül az intézkedő rendőrök bűnüldözési célból, annak érdekében jelentek meg a helyszínen, hogy egy bűncselekmény elkövetésével kapcsolatban adatokat gyűjtsenek, az elkövetőket felkutassák.

A rendőrök a rádióforgalmazás útján kapott információk alapján, rendőri feladataik ellátása keretében a helyszínen (a buszmegállóban) tartózkodók személyazonosságának a megállapítását végezték. Figyelemmel az adott körülményekre a rendőrök indokoltan kezdték meg ezt az elsődleges intézkedést, egyébiránt ezen intézkedéssel kapcsolatban egyik

igazoltatott személy sem élt panasszal.

Az elsődleges rendőri intézkedést – a közelben elkövetett bűncselekmény miatt, utasításra helyszínre érkezés és ott adatok gyűjtése, tanúk felkutatása és igazoltatások végrehajtása – követően a rendőrök – egy ott tartózkodó állampolgár információja alapján – gyanús körülményekre lettek figyelmesek. E gyanús körülmények az alábbiak voltak: két személy a várakozó szolgálati járművet többször körbejárta; a jármű ablakán többször benéztek; fényképfelvételeket készítettek.

A rendőröknek e körülmények alapján tisztázniuk kellett a helyszínen e magatartások okát és ezt jogszerűen, az intézkedés kezdeményezésével teheték meg. A két személyhez kérdést intéztek, majd a hatályos törvényi rendelkezésekben foglaltak szerint személyazonosságuk igazolására szólították fel.

Az elsődleges intézkedéssel ez az intézkedés egyrészt összefüggésben volt: a közelben bűncselekmény történt, ezért a környéken a gyanús személyek kiszűrése, az ezzel kapcsolatos adatok rögzítése a rendőrök feladatát képezte. Másrészt az elsődleges intézkedéstől elválasztható rendőri intézkedésre került sor: a rendőr jogszerűen igazoltatta azt a két személyt, akik nyilvánvalóan gyanúsán viselkedtek: a várakozó rendőrautót többször körbejárták, az ablakokon benéztek és közben fényképeket készítettek a járműről és az elsődleges intézkedésekről is.

A rendőrök az igazoltatást az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján hajtották végre. A hivatkozott jogszabályi rendelkezés rögzíti az igazoltatás okait és konkrétan meghatározza, hogy a személyazonosság megállapítására mely esetekben kerülhet sor (közrend, közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, az igazoltatott vagy más személy jogainak védelme érdekében), mely igazoltatási okok jelentésbe történő konkrét megjelöléséről a törvény nem rendelkezik. Az igazoltatást közvetlenül az előzte meg, hogy a rendőrök a panaszosokhoz kérdést intéztek (miért fényképezik a szolgálati járművet és az intézkedéseket) az Rtv. 32. §-ában foglalt felhatalmazás alapján¹. E kérdésre a válaszadást a panaszosok megtagadták és ezt követően kezdeményezték a rendőrök az igazoltatást. Az igazoltatás olyan generális, preventív intézkedési forma, mely a rendőrség alapfeladatát, a közrend, közbiztonság védelmét és a bűnmegelőzés érdekét minden esetben szolgálja. A rendőrségnek ezzel az alapfeladatával – az igazoltatás konkrét célja, oka közlése nélkül, továbbá az aktuális helyzetből adódóan esetenként az Rtv.-ben felsoroltakon kívül eső ok (jelesül: fényképezés) közlése mellett – valamennyi felnőtt állampolgár tisztában van, ezért annak a generális okon kívül eső konkrét indoka széleskörű lehet, de minden esetben a fent felsorolt célból történhet. Egyébiránt a rendőröknek a panaszosokhoz intézett kérdése nem tekinthető az intézkedés okának közlésével, a kettő nem ugyanaz. A felvilágosítás kérésként értékelhető kérdésre a panaszosok nem válaszoltak, annak ellenére, hogy a törvény e körben egyértelműen fogalmaz: akitől a rendőr felvilágosítást kér az általa ismert tényekkel, adatokkal kapcsolatos válaszadást nem tagadhatja meg. Ezen engedelmisségi kötelezettségnek a panaszosok nem tettek eleget és a rendőrök e magatartásukat, valamint az ezt megelőzően történeteket (autó körbejárása, fényképezése) – továbbá azt a körülményt is figyelembe véve, hogy a közelben

¹ **Rtv. 32. §** A rendőr a feladatának ellátása során bárkihez kérdést intézhet, felvilágosítást kérhet, ha alaposan feltehető, hogy a megkérdezett olyan közlést tehet, amely a rendőri feladatok teljesítéséhez szükséges. A felvilágosítás kérésének idejére a kérdezett személy feltartóztatható. Akitől a rendőr felvilágosítást kér - ha jogszabály másként nem rendelkezik - az általa ismert tényekkel, adatokkal kapcsolatos válaszadást nem tagadhatja meg.

bűncselekmény történt – összességében gyanúsnak értékelték. Mindezek elégséges indokot szolgáltatottak ahhoz, hogy a panaszosokat felszólítsák személyazonosságuk igazolására.

Az eset összes körülményét figyelembe véve megállapítható, hogy a rendőrök jogszerűen, szakszerűen és az arányosság követelményeinek megfelelően hajtották végre a panaszosok igazoltatását. Egyébiránt a kifogásolt intézkedés fontos körülménye, hogy azáltal, hogy a hatóság tagjai részére a panaszosok átadták az okmányaikat, és ezek rögzítésre kerültek jogsérelem őket nem érte. Az egész intézkedés pár percet vett igénybe, ami kellemetlenséget nem okozott, ezért az alapjogi sérelem megállapítása, így az intézkedés kifogásolása megalapozatlan és indokolatlan.

Fentiek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

III.

A Panasztestület a panaszosok által 2008. február 5-én előterjesztett panaszát megvizsgálta, és fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta. A Panasztestület az 1949. évi XX. törvény a Magyar Köztársaság Alkotmánya XII. fejezet 59. § (1) bekezdés szerinti személyes adatok védelméhez való jog súlyos sérelmét állapította meg.

A Panasztestület megállapításaival a fentiekben kifejtett, illetve az alábbi indokok alapján nem értek egyet.

Az állásfoglalás az ügygel kapcsolatban az alábbi megállapítást tette: *"Panaszosok kérdésére, hogy mi volt az oka igazoltatásuknak és adataik feljegyzésének – közölte, hogy ha visszaélnének a fényképfelvételekkel, akkor dokumentálva legyen az eset. Panaszosok ezt az indokot nem tartották kielégítőnek."*

Az intézkedő rendőrök által készített jelentésben az igazoltatás indoka nem a Panaszosok által előadott, és a Panasztestület állásfoglalásában is helytelenül szereplő ok. Az elsődleges intézkedés indoka, az volt, hogy a környéken lévő iskolában lopás történt és ezzel kapcsolatban a rendőrök adatgyűjtési tevékenységet folytattak. Az igazoltatásra ezt követően került sor: a rendőr személyazonosságuk igazolására szólította fel azt a két személyt, akik egy bűncselekmény elkövetésének környékén nyilvánvalóan gyanús magatartást tanúsítottak. Egyrészt tehát fennállt a bűnüldözési cél, másrészt pedig a panaszosok konkrét viselkedése is indokul szolgált az intézkedés kezdeményezésére. A rendőrség tagjait az Rtv. 13. § (1) bekezdése² szerinti intézkedési kötelezettség terheli. Köteles tehát intézkedni, amennyiben a közbiztonságot, a közrendet sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt észlel, illetve illet tudomására hoznak. Az igazoltatást végző rendőrök egy rádióforgalmazáson kapott

² **Rtv. 13. § (1)** A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt észlel, illetve illet tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

információ alapján kezdték meg az elsődleges intézkedésüket, majd ezt követően szólították fel a két gyanúsán viselkedő személyt arra, hogy igazolják magukat. Mindezt megítélésem szerint helyesen, a jogszabályok adta lehetőségeket nem túllépve tették a rendőrök.

A feladat végrehajtását követően, egy ott tartózkodó állampolgár észlelése és felhívása alapján kezdték meg a panaszosok igazoltatását. Az állásfoglalás hivatkozik az Országos Rendőr-főkapitányság által 2008-ban kiadott rendőri igazoltatásról szóló tájékoztatóra is miszerint „(...) *a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőri igazoltatásról készített tájékoztató, mint egyfajta módszertani útmutató a fenti tág értelmezésű jogszabályhely vonatkozásában helyesen hívja fel a figyelmet arra, hogy az igazoltatás (mint minden rendőri intézkedés) célhoz kötött.*”

A fenti tények ismeretében az idézett útmutatóra is figyelemmel a rendőri intézkedés jogszerű volt. Ugyanakkor e tájékoztató konkrét körülményt is említ, ami indokolhatja az igazoltatás kezdeményezését: „*Valaki gyanúsán méregeti a bevásárlóközpont parkolójában hagyott gépkocsimat. Ilyen esetekben a gyanús személy igazoltatása elegendő lehet a jogsértő cselekményelkövetésének megelőzéséhez, vagy a már esetlegesen elkövetett jogsértés felderítéséhez fontos kiinduló pontot biztosíthat.*”

Az ügyben szereplő igazoltatás egy másik állampolgár mintegy "bejelentésére", azért történt meg, mert a panaszosok gyanúsán viselkedtek. A rendőri jelentés tartalmazza, hogy a két igazoltatott személy körbejárta a szolgálati járművet. Ebből a rendőrök joggal következtettek arra, hogy – mivel a szolgálati járműből a rádióforgalmazás a járműbe hajolva jól hallható – arra illetéktelen személyek olyan adatokhoz juthatnak, amelyek nem tartoznak rájuk, vagy akár a járműben kárt tehetnek.

A Panasztestület azon megállapítása kapcsán miszerint "*(...) a panaszbeadványból megállapítható volt, hogy az igazoltatást vélhetően a panaszosoknak azon magatartása váltotta ki, hogy a másokkal szemben intézkedő rendőrökről, illetve szabálytalanul leállított gépkocsijukról fényképfelvételt készítettek.*" megállapítottam, hogy a panaszbeadvány és az intézkedésről készült jelentés e ponton ellentmondásban van, mivel az igazoltatás indoka nem a fényképfelvétel készítése volt, hanem a fent kifejtett indokok együttes fennállása (bűnüldözési, bűncselekmény elkövetőjének felderítéséhez fűződő érdek, valamint egy állampolgár "bejelentése"). Az, hogy a rendőrök megkérdezték a panaszosoktól, hogy miért fényképeznek, nem jelenti az igazoltatás indokát, e kérdés feltevése az aktuális helyzetből adódott.

A szolgálati jármű szabálytalanul történő megállítása kapcsán álláspontom a következő. A KRESZ vonatkozó szabályainak betartása ebben az esetben veszélyeztette volna az intézkedés végrehajtását figyelemmel arra a körülményre, hogy a rendőrautó közeledtével a jelentésben szereplő, fiatalokból álló csoport tagjai szétváltak. Tény, hogy a jármű szabálytalanul állt meg, azonban az intézkedés végrehajtásának sikere azon múlt, hogy azt minél előbb megkezdjük. A bűnüldözési érdekből végrehajtott intézkedés során elkövetett csekély súlyú szabálysértés az eset összes körülményeinek figyelembe vételével társadalmi veszélyességgel nem bír. A társadalom, a legtágabb értelemben vett közösség a rendőrségtől azt várja el, hogy hathatósan, gyorsan és eredményesen lépjen fel a bűncselekmény elkövetőivel szemben. A többség szemében tehát a rendőrök ilyen fellépése éppen, hogy elvárt magatartás. Ezzel szemben a panaszosok az adott helyzetet – a szabálytalan parkolást – az azt indokoltá tevő körülményből kiragadták, ezt előtérbe helyezve a rendőrök udvarias kérdésére arrogánsan válaszoltak, majd az igazoltatás indokoltságát vitatták.

Az állásfoglalás a konkrét panasz kapcsán kifejti, hogy „*alapvető jogot érintő sérelem a panaszosok személyes adatainak védelméhez való jogával összefüggésben merülhetett fel.*”, valamint „*Az Rtv. a személyes adatok megismerése tekintetében széles körű jogosítványokkal*

ruházza fel a rendőröket. E szerint a rendőr személyazonosság megállapítása céljából igazoltathat, az igazoltatott pedig köteles személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni. (...) csak akkor fogadható el az igazoltatott személy adatainak rögzítése, ha azok további intézkedés, eljárás céljából szükségesek.(...) A Testület ezért, a konkrét ügyben úgy foglalt állást, hogy amennyiben a panaszosok személyes adatainak rögzítésére a törvényben, valamint a Szolgálati Szabályzatban foglalt indokok (ha további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges) hiányában került sor, illetve az igazoltató lap felvételét egyéb ésszerű, okszerű követelmények nem indokolják, úgy az intézkedéssel sérült a panaszosok személyes adatok védelméhez fűződő joga.(...) A panasz alapján a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy az igazoltatásnak ésszerű és törvényes indoka nem volt, erre figyelemmel pedig az intézkedés jogalapja nem meghatározható. Ez pedig a panaszosok személyes adatainak védelméhez fűződő jogát sértette. "

E megállapítással messzemenően nem értek egyet, mivel az intézkedést a közeli iskolában történt lopás bűncselekmény elkövetése előzte meg, és ezzel kapcsolatban történtek az igazoltatások. A rendőrök egy bűncselekmény felderítése, tanúk felkutatása, az elkövető személyének tisztázása érdekében jártak el. Az intézkedésük közben a helyszínen lévő és gyanúsán viselkedő, majd velük vitába kerülő állampolgárok igazoltatását hajtották végre. A közösség érdekében, a törvényben meghatározott feladatukat látták el, jogsértést nem követtek el, mert mind az Rtv., mind a Szolgálati Szabályzat igazoltatásra vonatkozó szabályait betartották.

A Panasztestület kifejti továbbá, hogy "A panaszolt esetben az igazoltatást kiváltó ok minden bizonnyal az volt, hogy a panaszosok rögzítettek egy feltételezett jogsértést a rendőrség tagjai részéről. Az eset dokumentálásával (fényképfelvétel) pedig olyan adatok birtokába jutottak, melyek adott körülmények között alkalmasak lehetnek arra, hogy az érintett rendőrökkel szemben joghátrányt eredményezzen."

E feltételezés nem megalapozott. Az igazoltatás indoka nem a fényképfelvétel készítése, ez az alapintézkedéstől független, másodlagos körülmény volt. Az igazoltatás az igazoltatott személyek fényképezéssel kapcsolatos tevékenységétől függetlenül történt, egy állampolgár felhívására. A fényképfelvétel készítése az igazoltatás során csupán egy kérdésként vetődött fel, melyre az igazoltatottak nem válaszoltak, illetve válaszuk arrogáns és fenyegető volt.

"A Testület szerint a súlyos alap jogsérelem megállapítását nem egyszerűen az indokolja, hogy az intézkedés nem volt jogszerű, hanem az, hogy arra megfélemlítő, megtorló jelleggel került sor, ami elsődlegesen arra irányult, hogy a panaszosokban tudatosítsa: az ő adataik is a rendőrök birtokába kerültek."

Álláspontom szerint az igazoltatás során az eljáró rendőrök nem keltettek félelmet az állampolgároknak, ennek következtében megtorlásként sem értékelhették az intézkedésüket. Ezt támasztja alá az is, hogy egy közelben tartózkodó állampolgár bizalommal fordult a rendőrökhöz, éppen egy jogsértés megelőzése érdekében. A Panaszosok által kifejtettek szubjektíven ítélik meg a rendőri intézkedést és figyelmen kívül hagyják azt a körülményt, hogy a rendőrök a munkájukat végezték, sem megfélemlíteni, sem fenyegetni, sem pedig megtorló jelleggel adatok birtokába kerülni és azokkal visszaélni nem volt szándékuk.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmánya az 1949. évi XX. törvény XII. fejezet 59. §

- (1) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 1954. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése;
 - a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 109. § (1) és (2) bekezdése;
 - a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 1. § (1) bekezdése, a 13. § (1) bekezdése, 29. § (1) bekezdése, 32. § , 92. § (1) bekezdése, a 93/A § (1)-(5), valamint a (7) és (9) bekezdései;

Budapest, 2010. augusztus „....”

Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány